

GIMNAZIJA GRĮŽO SU NAUJA JĖGA!

LSMU gimnazijos direktorius Arūnas Bučnys sveikina bendruomenę su Mokslo ir žinių diena.

Rugsėį LSMU gimnazijos koridoriai ir klasės pagaliau prisipildė mokinių bei mokytojų juoko ir klegesio! Triukšmingai pradėję naujuosius mokslo metus, surimtėjome ir kibome į mokslus bei darbus. Penktokai susipažino su auklėtojais, I g. srautas – su kuratore. Smagu, kad LSMU gimnazijos mokytojų komandą papildė ir keletas naujų mokytojų.

Nuotaikingas mokytojų pasirodymas.

Vos nurimus Rugsėjo 1-osios šventės atgarsiams, pradėjome įgyvendinti naujas idėjas. Rugsėjo pabaigoje šurmuliavo Būrelių mugė, kurios metu mokytojai ir mokiniai kvietė prisijungti prie meno, sporto ir kitų kolektyvų.

Netrukus sulaukėme ir advento bei šv. Kalėdų. Žinoma, labiausiai bendruomenė laukė jau tradicija tapusio miuziklo premjeros! Šiomet susirinkusių žiūrovų širdis virpino jausmingoji meilės istorija „Apie Romeo ir Džuljetą“.

Linksmi nusiteikę abiturientai.

Žinoma, nepamiršome paminėti ir Tarptautinės mokytojų dienos. Šventės organizatoriai – III g. srauto mokiniai – šventės kaltininkus nukėlė į viduramžių laikus. Edukacijos, kuri vyko Perkūno namuose, metu mokytojams šoko, dainavo ir grojo viduramžių aktoriai.

Naujoji LSMU gimnazijos laikraščio LSMU'kas komanda kviečia Jus peržiūrėti šio numerio puslapius ir pasinerti į prisiminimų kupiną kelionę!

GIMNAZIJOS AKTUALIJOS

JUOZO LUKŠOS-DAUMANTO TAKAIS

Rugsėjo pradžioje I g. klasių mokiniai žygiavo Juozo Lukšos-Daumanto takais. Žygio dalyviai aplankė gimtąją partizanų Lukšų sodybą, Skausmo kalnelį Veiveriuose ir partizano Juozo Lukšos žūties vietą. Vieni kitiems mokiniai pristatė partizanų istoriją, susipažino su partizaninio karo etapais Lietuvoje, kovos būdais, Juozo Lukšos asmenybe, partizanų kankinimų istorijomis.

DISKUSIJA „NATIVE AMERICAN HERITAGE AND CULTURE“

Lapkričio 23 dieną LSMU gimnazijos I klasės gimnazistai ir anglų kalbos mokytojai dalyvavo diskusijoje „Native American Heritage And Culture“, kurią vedė Jungtinių Amerikos Valstijų (JAV) ambasados Lietuvoje kultūros atašė Caitlin Nettleton. Diplomatė supažindino mokinius su Amerikos indėnų kultūra, tradicijomis, papročiais, įžymiais žmonėmis ir geografiniais regionais.

IŠVYKA Į EUROPOS PARLAMENTĄ

LSMU gimnazijos II g. A klasės mokiniai ir mokytojos Aušra Budrienė bei Ilona Murašovienė lankėsi Europos Parlamente Briuselyje. Tai buvo europarlamentarų Andriaus Kubiliaus ir Rasos Juknevičienės dovana konkurso „Europos kalbų labi-

rintai-21“ nugalėtojams. Mokiniai turėjo unikalią galimybę aplankyti Europos Parlamento posėdžių salę, pabendrauti su juos pakvietusiais parlamentarais bei išsamiai susipažinti su vienos iš svarbiausių Europos institucijų veikla.

SOCIALINIS EMOCINIS UGDYMAS

Spalio 31 d.-lapkričio 4 d. gimnazijos tarptautinių ryšių koordinatore Brigita Budriūtė, psichologė Juneta Zelmikienė bei ugdymo ir pagalbos skyriaus vedėja Dovilė Varkalienė pagal Erasmus+ projektą „Moksleivių socialinių ir emocinių įgūdžių ugdymas“ viešėjo IES Barrio Simancas mokykloje Ispanijoje (Madride). Vizito tikslas buvo susipažinti su institucijos vykdomomis socialinio emocinio ugdymo programomis ir veiklomis. Vizito metu projekto dalyvės IES Barrio Simancas mokyklos mokinius ir mokytojus supažindino su Lietuva, jos kultūra, gimnazijos veikla. Gimnazijos mokytojos stebėjo

skirtingų dalykų pamokas, mediaciją, vestą mokinių tarpusavio konfliktams spręsti, bei kitas socialinį emocinį ugdymą apimančias veiklas. Socialinio emocinio ugdymo temomis diskutavo su mokyklos administracijos atstovais, pagalbos specialistais bei mokytojais, taip pat turėjo galimybę pamatyti Madrido bei Toledo miestų lankomiausias vietas. Džiaugiamės šia nauja partneryste ir laukiame kitų susitikimų, kurių metu bendradarbiausime ir dalsimės socialinio emocinio ugdymo gerosiomis patirtimis.

Ugdymo ir pagalbos skyriaus vedėja
Dovilė Varkalienė

ATGAL Į SSRS

II g. klasių mokiniai dalyvavo neįprastoje pilietiško pamokos-educaciniame spektaklyje „Atgal į SSRS“. Profesionalūs aktoriai įkūnijo karininkus ir sovietmečių patirtą baimės atmosferą, kuri leido moki-

niams pajusti tikrąją sovietų režimo realybę. Renginio metu mokiniai turėjo galimybę permąstyti laisvės ir demokratinės vertybių svarbą dabarties pasaulyje ir suprasti tikrosios laisvės kainą.

ATMINTIS GYVA, NES LIUDIJA

Sausio 13-ąją gimnazijos bendruomenė prisijungė prie pilietiško akcijos „Atmintis gyva, nes liudija“, skirtos Laisvės gynėjų dienai paminėti. Per pirmą pamoką mokytojai ir mokiniai klausėsi gimnazistų skaitomų eilių, liudininkų atsiminimų, moksleivių sukurtų ir atliekamų dainų. Pabuvę kartu, kaip sakė laisvės gynėjas A. Daugirdas, supratome, kad laisvę reikia saugoti ir branginti.

GINNAZIJOS AKTUALIJOS

PROJEKTAS APIE TVARŲ VERSLĄ

LSMU gimnazijos III g. klasės mokiniai dalyvavo antrame virtualiame tarptautinio projekto apie tvarų verslą susitikime su projekto partneriais iš Švedijos ir Danijos. Susitikimo metu mokiniai turėjo galimybę pristatyti savo verslo idėjas anglų kalba bei jas aptarti.

PATIRK NUOTYKĮ!

II g. klasių mokiniai rugsėjo pabaigoje dalyvavo komandos formavimo stovykloje „Patirk nuotyki“. Gausus būrys mokinių pasiskirstė komandomis ir leidosi į smagiausią rudens nuotyki! Dalyviai įveikė nemažai išbandymų: orientacinį žaidimą, fut-

bolo čempionatą, skrydį per pelkę bei keletą kliūčių ruožų. Visą dieną stovyklavietė aidėjo nuo džiugių mokinių šūksnių, skambaus juoko bei palaikymo žodžių. Išvyką vainikavo apdovanojimų ceremonija bei garsūs plovimai edukacijos organizatoriams.

ŠVENČIŲ LAUKIMAS

Šv. Kalėdų laukimas LSMU gimnazijos penktų klasių mokiniams neprailgo, nes jie ruošėsi netradicinėms-teatralizuotoms anglų kalbos pamokoms „Christmas Drama Party“. Jų metu skirtingų pogrupių mokiniai parengė du spektakliukus apie Kalėdų prasmę ir tikėjimą stebuklais. Vaikai nuoširdžiai įsijautė į jiems skirtus vaidmenis, atsakingai mokėsi žodžius, sukūrė kostiumus bei dekoracijas. Jaunieji aktoriai drąsiai priėmė iššūkį rengti vaidinimą anglų kalba, o žiūrovai negailėjo aplođismentų ir šypsenų. Gimnazijos poilsio erdvėje skambėjo smagios kalėdinės dainos, vyravo šventiška nuotaika, kvėpėjo kakava ir sausainiais, o vaikų širdelės prisipildė gerumu ir atjauta. Anglų kalbos mokytojos Dovilė Spudienė ir Ramida Lukoševičiūtė džiaugiasi, kad kalėdinis dramos vakarėlis pavyko!

TRAGIŠKA ROMEO IR DŽULJETOS MEILĖS ISTORIJA

Žvarbų gruodžio 22 d. vakarą, spaudžiant žiemos šaltukui, gausi žmonių minia šurmuliuodama rinkosi į jau tradicija tapusį LSMU gimnazijos renginį – kalėdinį labdaros miuziklą. Po beveik dvejų metų pertraukos susirinkę žiūrovai sulaukė kvapą stebėję įspūdingą reginį, kurį sukūrė gausi mokytojų ir mokinių komanda. Šiemet žiūrovų širdis virpino visiems puikiai žinoma meilės istorija „Apie Romeo ir Džuljetą“. Magija scenoje pasklido vos tik pasigirdus pirmiesiems vaidinimo garsams ir prisivėrus scenos uždangai. Įspūdi sustiprino įspūdinga miuziklo scenografija, kurią sukūrė dailės mokytoja Jolita Grabliauskaitė bei technologijų mokytojas Aurimas Adomaitis. Scenoje išdėdžiai į žiūrovus žvelgė Kapulečių ir Montekijų vyriausieji, kuriuos įkūnijo anglų kalbos mokytoja Aušra Budrienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytojas Paulius Kavaliauskas, etikos mokytoja Dalia Kraskauskaitė bei matematikos mokytojas Martynas Zaveckas. Ir, žinoma, nuolat besivaidijančią Veronos minia valdantis kunigaikštis, kurį simboliškai įkūnijo miuziklo režisierius Andrius Kuričius. Stebėdami įspūdingą choreografiją, kurią sukūrė šokių mokytoja Eglė Glinskienė, bei klausydami širdį virpinančių prancūzų kalba skambančių arijų, už kurių skambesį atskingą muzikos mokytoja Giedrė Druskienė, visi laukė, kada į sceną žengs pagrindiniai tragedijos veikėjai – Romeo ir Džuljeta. Pagaliau scenai ištuštėjus pasigirdo romantiškosios ir jautriosios Džuljetos bei Romeo meilės arija. Balta suknele pasipuošusi Džuljeta, kurios vaidmenį sukūrė IV g. C klasės mokinė Gustė Bajarkevičiūtė, bei nuolat meilės ieškantis Romeo, kurį įkūnijo II g. A klasės mokinys Tautrimas Markauskas, sutiko vienas kitą ir pamilo amžiams. O jų meilę santuokos įžadais susaistė tikybos mokytojas Mantvydas Randis, atlikęs vienuolio Fra Lorenzo vaidmenį. Svarbų vaidmenį atliko ne tik pagrindiniai veikėjai, bet masinėse scenose vaidinę, šokę ir dainavę I-II g. klasių mokiniai. Taip pat Dominykas Meškauskas – Benvolijus, Kasparas Kušleika – Merkucijus, Lukas Jievaltas – Tebaldas, žavingoji Ieva Aleknaite – Džuljetos auklė.

Vaidinime netrūko intrigu, apgavysčių, melo ir nesantaikos, tačiau viską vainikavo nenugalimoji meilė. Ir nors miuziklo pabaiga tragiška (finalinės scenos centre – du mirtį pasirinkę jaunuoliai), žiūrovai plojo net atsistoję. Plovimai ir susižavėjimo šūksniai netilo keletą minučių.

Po pasirodymo scenoje sveikinimo ir padėkos žodį tarė LSMU gimnazijos direktorius Arūnas Bučnys. Direktorius pasidžiaugė ne tik tuo, kad spektaklis subūrė bendruomenę, bet ir tuo, kad renginio metu buvo suaukota 2500 Eurų suma, kuri bus skirta Kauno klinikų Vaikų ligų klinikos ligoniukams. Salėje dar ilgai šurmuliavo skirstytis neskubėjusi žiūrovų minia bei aktoriai, sukūrė tikrą kalėdinį stebuklą.

II g. kl. kuratorė Svetlana Konkova

SUSIPAŽINKITE SU GIMNAZIJOS NAUJOKAIS!

Kiekviena laida vis kitokia..., bet vaikiškos akys tos pačios – jose atsispindi tikėjimas, pasitikėjimas mokykla, mokytojais, auklėtoju. O aš džiaugiuosi matydamas šias švytinčias akis ir norą bendrauti. Mieli Auklėtiniai, laikas bėga greitai, tad pasistenkime, kad šie ketveri metai būtų kaip šventė!

5a klasės auklėtojas Paulius Kavaliauskas

5b klasės mokiniai

5b klasė linksma, judri, smalsi, sportiška ir muzikali. Esame kartu jau beveik pusmetį. Visi klasės mokiniai yra skirtingi, bet ir ypatingi. Kartu minime klasės draugų gimtadienius, geriamė kakavą ir arbatą, važiuojame į išvykas ar pramogas...

5b klasės auklėtoja Dalia Kraskauskaitė

5b klasės mokiniai

5c klasės mokiniai

Esu prancūzų kalbos mokytoja Laura. Daug metų dirbau versle – turizmo, baldų gamybos, nerūdijančio plieno gaminių profesionalioms virtuvėms srityse. Nors darbo aplinkoje visuomet girdėjau prancūzų kalbą, jaučiau, kad trūksta prasmės, pasitenkinimo tuo, ką darau. Atsiradus darbo pasiūlymui mokykloje, nusprendžiau jį priimti. Tikrai džiaugiuosi šiuo savo sprendimu. Labai myliu vaikus, žaiviausi prancūzų kalba, todėl dirbti prancūzų kalbos mokytoja man yra džiaugsmas. Šį jausmą sustiprina ir tai, kad LSMU gimnazijos bendruomenė yra nuostabi – draugiška, kūrybinga ir novatoriška.

Prancūzų kalbos mokytoja
Laura Veitė

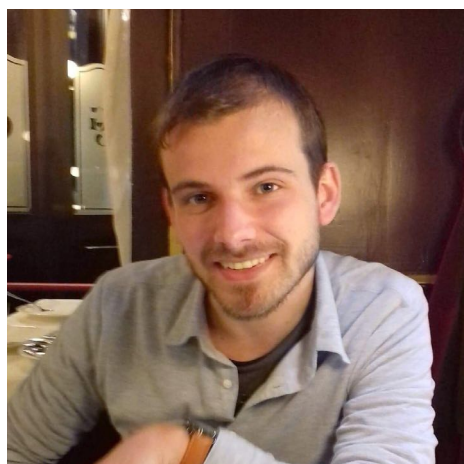
BONJOUR!

Esu Nina Blanchard – nauja prancūzų kalbos mokytoja. Jau seniai norėjau tapti mokytoja, kad galėčiau dalytis gražiąja Prancūzijos kultūra ir sužinoti apie kitų pasaulio šalių kultūras. Esu dirbusi daugelyje užsienio šalių, o dabar atvykau į Lietuvą, kur jaučiuosi labai laiminga ir turinti puikių galimybių atrasti ir susipažinti su šia nuostabią šalimi.

Prancūzų kalbos mokytoja Nina

Mano vardas Maxime, man 25 metai. Po 3 metų, praleistų Ispanijoje, esu labai laimingas, galėdamas atrasti Lietuvą ir šią nuostabią mokyklą!

Prancūzų kalbos mokytojas Maxime

Visada domėjausi istorija, literatūra ir kalbomis, todėl man labai patinka mano profesija! Lietuvos istorija ir kultūra yra labai įdomi. Randu bendrų sąlyčių taškų su Bretane, kurioje esu gimęs. Man labai patinka Kaunas – čia puiki atmosfera, įdomūs paminklai, žmonės ir gatvės. Dievinu pasivaikščiojimus mieste ir susitikimus. Dirbti LSMU gimnazijoje man yra dovana, nes galiu mokyti dalykų, kurie mane žavi, dalytis savo žiniomis.

Prancūzų kalbos mokytojas
Jean Philippe

SUSIPAŽINKITE SU GIMNAZIJOS NAUJOKAIS!

BONJOUR À TOUS!

leidžianti daug keliauti: esu dirbusi Ispanijoje, Italijoje, Ukrainoje ir net Naujojoje Zelandijoje. Man patinka susitikti su naujais žmonėmis, dalytis su jais savo kultūra, gyvenimo būdu, įpročiais ir tradicijomis. Ši mokykla man labai patinka. Manau, kad mokykla suteikia galimybę mokiniams įgyvendinti įvairius projektus, ugdyti asmeninius ir profesinius įgūdžius. Labai malonu matyti, kokie jie gali būti kūrybingi ir motyvuoti.

tu puošia savo namus bei kiemus kalėdiniais ornamentais. Mano šeimos tradicija – vaikščioti po miestą apžiūrinėjant kalėdines dekoracijas. Kiekvienais metais mes taip pat savaitgalį vykdavome į Paryžių apžiūrėti „Galeries Lafayette“ eglutės. Ji didžiulė!

Kokie yra tradiciniai prancūziški Kalėdų patiekalai?

Patiekalų įvairovė ir pasirinkimas labai priklauso nuo šeimos. Kai kurie valgo austres, kiti – vištienos pateikalą „chapon“, yra ir tokių, kurie per Kalėdas mėgaujasi sraigėmis. Mano šeimoje dažniausiai valgomas „chapon“, žaliosios pupelės, skrudinti kaštonai. O desertui – vanilinis arba šokoladinis vyniotinis!

Prancūzų kalbos mokytoja Julie

Julie uždavėme kelis klausimus ir apie Kalėdų tradicijas Prancūzijoje. Kokių tradicijų laikotės Prancūzijoje advento laikotarpiu?

Vaikai dažniausiai turi advento kalendorius su šokoladukais ar mažomis dovanėlėmis. Šeimos kar-

Mano vardas Julie. Nuo 2021 metų rugsėjo esu LSMU gimnazijos prancūzų kalbos mokytoja. 5 metus mokiau skirtingose šalyse, o nuo šių mokslo metų pradžios nusprendžiau įsikurti Kaune. Prancūzų kalbos mokytoja tapau todėl, kad tai profesija,

SALUT!

Mano vardas Elise, esu prancūzų kalbos mokytoja. Man labai patinka mano amatas, nes galiu sutikti daug naujų žmonių, kalbėti su jais apie mūsų kultūrų skirtumus ir apie tai, kokie panašumai mus sieja. Pasirinkau Lietuvą, nes esu čia praleidusi savaitgalį 2015 metais, bet man to toli gražu nepakako! Matau, kad LSMU gimnazija savo mokiniams suteikia geriausias priemones tobulėti, o dauguma mokinių yra motyvuoti!

Prancūzų kalbos mokytoja Elise

LABAS, GIMNAZISTAI!

„Kiekvienas gyvenimo „sudie“ visuomet atneša naują „Labas“... Taip nutiko ir šį rudenį. Tik atsisveikinusi su praėjusių metų abiturientais, naujuosius mokslo metus pasitikau sakydama žvalų, drąsų ir jau naujus nuotykius

žadantį „Labas“. Kokį pėdsaką gimnazijos bendruomenės gyvenime mes paliksime, dar bus laiko išsiaiškinti, bet jau dabar aišku, jog pirmokai drąsūs, bendruomeniški, smalsūs, neabejingi ir draugiški, aktyvūs ir besileidžiantys

į nuotykius. Tikiu, kad mūsų laukia tikrai gražus laikas, kupinas laimėjimų, įkvėpimo, naujų patirčių ir sunkumų įveikimo akimirkų, kurios praturtins ir užaugins naują – 11 LSMUG laidą!

I g. kl. kuratorė Eglė Milčė

MOKINIŲ TARYBOS ŽINIOS

PRISTATOME NAUJĄJĄ LSMU GIMNAZIJOS PREZIDENTĄ!

Kodėl nusprendei kandidatuoti į gimnazijos prezidento postą?
Man visada patiko organizuoti renginius, būti su žmonėmis. Tarybai priklausau trečius metus, todėl norėjau tęsti šią veiklą, tapti dar svarbesne tarybos dalimi. Per šiuos metus taryboje stengiausi mokytis iš vyresnių, todėl nusprendžiau, kad būtų pats laikas išbandyti save, parodyti sau ir kitiems, ką išmokau, perimti jų pareigas.

Kokie tavo – kaip prezidento – tikslai?

Pasiimti iš šių metų kuo daugiau, puoselėti mokyklos tradicijas ir neužmiršti senų, buvusių prieš karantiną, sukurti naujų tradicijų.

Kokį mūsų mokyklos įvaizdį norėtum sukurti?

Norėčiau, kad kiti žmonės pamatytų, kokie aktyvūs, saviti šios gimnazijos mokiniai.

Papasakok apie savo veiklas.

Groju dviejose muzikos grupėse, su viena šiemet dalyvavome „X faktoriuje“, su kita kone kas antrą savaitę koncertuojame. Didžioji dalis laisvo laiko, kuri nėra skirta tarybai ar pamokoms, skiria muzikai. Taip pat pats papildoma kūrį, mokausi, klausau.

Ką darai tomis dienomis, kai blogai jautiesi?

Dažniausiai kuriu ir groju.

Pasakyk 3 keistus faktus apie save.
Negaliu stovėti vietoje laukdamas autobuso, KARTAIS važiuoju vėliausiu autobusu ir tada sakau, kad buvo kamščiai, grodamas susigalvoju labai komplikotų partijų, todėl kiti grupės nariai dėl to kenčia.

Trumpieji klausimai:

Kava ar arbata?
Arbata.

Pirma dribsniai ar pienas?

Anksčiau pildavau pirmiau dribsnius, dabar – pirmiau pieną.

Tikslieji mokslai ar kalbos?

Kalbos

Interviu parengė
Miglė Cirulytė, II g. B

Taryboje visi labai bendruomeniški, iniciatyvūs. Pačiam teko organizuoti keletą renginių, tad likau patenkintas komandiniu darbu. Tarybos nariai pozityvūs, visi visus priima, ganėtinai atsipalaidavę vieni kitų atžvilgiu.

Balys Žitkevičius, II g. A

Labai džiaugiuosi, kad priklausau mokyklos tarybai. Čia tvyro jauki atmosfera, renkasi motyvuoti, darbštūs ir kūrybiški žmonės, o naujasis prezidentas puikiai atlieka savo pareigas.

Austėja Pupelytė, II g. B

ESU LAIMINGA KURUODAMA MOKINIŲ TARYBOS VEIKLĄ

Vyrauja stereotipas, jog mokinių taryba tėra renginių organizavimo būrelis, kurio tikslas yra surengti renginius mokykloje, prieš renginį nunešti kėdes į Iškilmų salę. Tiesiog tuomet jie būna geriausiai pastebimi. Dauguma net nenumano, kiek daug gerų darbų nuveikia LSMU gimnazijos aktyvių moksleivių grupė. Šie pilietiškai ir nebijantys priimti asmeninės atsakomybės jauni žmonės atstovauja gimnazijai įvairiuose renginiuose, nuolat savanoriauja, savo asmeninį laiką aukoja gimnazijos labui. Svarbiausia, kad visa tai jie daro niekieno neverčiami! Esu labai laiminga, galėdama kuruoti šio aktyvaus jaunimo veiklą ir prisidėti prie šaunių idėjų bei projektų įgyvendinimo.

Neformaliojo švietimo skyriaus vedėja
Ilona Murašvienė

APIE KARJERĄ KALBAME VISI

KARJEROS UGDYMO DIENA LSMU GIMNAZIJOJE

Karjeros diena – tai tradicija tapusi diena LSMU gimnazijoje, kuri suburia visus mokinius, norinčius daugiau sužinoti apie tam tikras specialybes, ir lektorius, kurie mielai dalyjasi patirtimi. Lapkričio 24 d. visi mokiniai pamokose dalyvavo nuotoliniu būdu ir klausėsi profesionalų pasakojimų bei pristatymų.

5–8 klasių gimnazijos moksleiviai pamokose susitiko su gamtininku, knygų autoriumi Seimonu Paltanavičiumi, kompiuterinių žaidimų kūrėju, „Sneaky box“ meno dalies vadovu Vaidu Mikelsku, keliautoju Aurimu Mockumi, šokėju Justinu Mejeriu, skubiosios pagalbos gydytoja Ieva Paliokaite. Paskaitą apie savanorystės projektą „Misija Sibiras“ vedė gimnazijos istorijos mokytojas Matas Toliušis, o paskaitą apie karjeros planavimą – žurnalo „Reitingai“ vyriausiasis redaktorius Gintaras Srafinas. I–IV gimnazijos klasių mokiniai turėjo galimybę rinktis net iš 40 specialistų ir lektorių.

Nudžiugino, kad šiemet nemažai gimnazistų susidomėjo pedagogo profesija. Ačiū lietuvių kalbos ir literatūros mokytojai Pauliui Kavaliauskui, istorijos mokytojai Matui Toliušiiui, biologijos mokytojai Ramintai Svidinskaitei ir anglų kalbos mokytojai Aušrai Budrienei, kad sutiko pasidalyti savo patirtimi. Per Karjeros dieną gimnazijos moksleiviai sužinojo, ką reiškia būti savo srities profesionalu, kokių igūdžių ir savybių reikia norint būti geru savo srities specialistu.

Danielė Tarnauskaitė, II g. C
Ula Trišninaitė, II g. C

NEBIJOKITE KEISTIS!

Papasakokite kaip prasidėjo Jūsų karjeros kelias?

1984 m. su pagyrimu baigiau tuometinio Vilniaus valstybinio pedagoginio instituto (VVPI, vėliau LEU, dabar VDU Švietimo akademija) Istorijos pedagogikos fakultetą. Tapau istorijos, tarybinės teisės ir visuomenės mokytoju. Dauguma po instituto baigimo gaudavo paskyrimus, tačiau aš dėl savo gerų mokymosi rezultatų ir aktyvios visuomeninės veiklos galėjau pasirinkti darbo vietą. Pasirinkau Kauno rajoną. Gavau paskyrimą į labai puikią Noreikiškių (dabar VDU Akademijos Ugnės Karvelis gimnazija) vidurinę mokyklą. Buvau vienas istorijos mokytojas, mokiau moksleivius nuo penktos iki vienuoliktos klasės. Manimi mokyklos vadovai pasitikėjo, tapau dešimtokų auklėtoju, kurie už mane jaunesni buvo 7 metais.

Esate baigęs istorijos studijas. Kodėl pasirinkote būtent šią specialybę?

Kai mokiausi penktoje klasėje, buvo mano šviesios atminties Mamos (mano mama Genovaitė buvo ilgametė Pakruojo rajono pradinukų mokytoja) mokyklos baigimo dvidešimties metų susitikimas. Susitikimo metu jos, o vėliau ir mano istorijos mokytoja Felicija Kreslauskienė pakomentavo buvusiems Mamos klasės draugams: „Genutės sūnus taip gerai moka istoriją ir turi tokią gerą atmintį, kad jam galėtų jau pavydėti ir abiturientai.“ Patikėkite, tai padarė didžiulį įspūdį man. Tiesa, aš norėjau studijuoti Vilniaus universitete Istorijos fakultete ir tapti archeologu. Bet pabūgau, kad reikės laikyti anglų kalbos stojamąjį egzaminą. Be to, dar buvo renkama nauja specialybė – Istorija ir tarybinė teisė (skambėjo irgi patraukliai, nes ateityje galvojau pasirinkti teisininko karjerą). Taigi, kartu su kitais devyniais laimingaisiais po dviejų egzaminų tapau studentu. Nors vėliau ir baigiau teisės studijas, bet, kaip matote, teisininku netapau.

Kas lėmė Jūsų pasirinkimą būti ne istorijos mokytoju, o mokyklos direktoriumi?

Noras juo būti. Jau nuo pat mokyklinių metų buvau socialiai aktyvus vaikas. Studijuodamas VVPI, trejus metus buvau VVPI liaudies dainų ir šokių ansamblio „Šviesa“ tarybos pirmininkas, aktyvus visuomenininkas, prisidėjau prie pirmųjų fakulteto „Istorikų dienų“ organizavimo. Organizacinis darbas man patiko. 1988 m. buvau išsiųstas į direktorių rezervo kursus. Atsilaisvinus direktoriaus vietai Noreikiškių vidurinėje mokykloje, įvyko konkursas. Mokyklos bendruomenė direktoriumi išrinko mane. Man tada buvo tik 27 metai. Tai buvo puikūs penki metai, kuriuos dabar prisimenu kaip vienus iš įdomesnių mano gyvenime. 1993 m. aš išėjau dirbti į verslą, po to studijavau Lietuvos teisės universitete (dabar Mykolo Romerio universitetas), dėstytojavau Kauno technologijos ir Mykolo Romerio universitetuose. 2004 m. sugrįžau į verslą. Taip susiklostė aplinkybės, kad 2009 m. sugrįžau direktoriauti į Akademijos Ugnės Karvelis gimnaziją. Buvo malonu bendrauti su mokiniais, kurių daugumos tėvų

mokytoju ir direktoriumi buvau. Šiandien tikrai nesigailiu, kad 2013 m. priėmiau bene svarbiausią gyvenimo iššūkį – kartu su LSMU įkurti mūsų mokyklą.

Su kokiais iššūkiais susiduriate būdamas mokyklos direktoriumi?

Gimnazijoje kiekviena diena yra iššūkis. Tenka bendrauti su mokiniais, mokytojais, tėvais, ūkio darbuotojais, valdžios ir savivaldos institucijomis, LSMU vadovybe ir darbuotojais. Nelengva suderinti visų interesus. Manau, kad man įveikti iššūkius padeda gyvenimiška patirtis, komunikaciniai gebėjimai, gebėjimas atleisti, nebijojimas pripažinti savo klaidų.... Visada esu matomas, turiu visą laiką rodyti pavyzdį, prisiimti atsakomybę už organizaciją, ją tinkamai reprezentuoti. Ir daug dirbti pačiam. Nes jeigu kiti mato, kad man ir Gimnazijai tai svarbu, patiki tavimi.

Ką patartumėte mokiniui, siekiančiam pasirinkti savo ateities profesiją?

Visada sakau – reikia rinktis tokią profesiją, kuri patinka. Darbas turi būti mielas, tada jis nebūna sunkus. Visada turėkite ambicingą svajonę ir jos siekite. Jeigu turėsite tikslą, viską padarysite. Nebijokite keistis, išbandykite įvairias veiklos sritis ir tikrai atrasite save. Tik patikėkite – lengva nebus... net direktoriauti.

Kalbino Danielė Tarnauskaitė, II g. C ir Ula Trišninaitė, II g. C

POKYČIAMS REIKIA DRĄSOS

Interviu su LSMU gimnazijos alumne, Kauno technologijos universiteto studente Kriste Skaudaite.

Ką studijuojate?

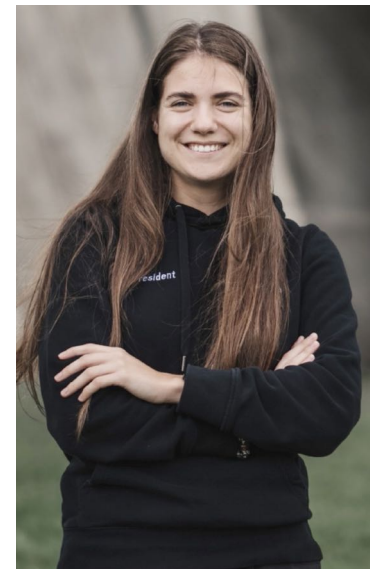
Esu Kauno technologijos universiteto magistrantė, studijuojau Inovacijų valdymo ir antreprenerystės studijų programą. Šiame universitete taip pat baigiau inžinerijos ir menų krypties bakalauro studijas – Pramoninio dizaino inžineriją.

Kaip LSMU gimnazija prisidėjo prie studijų pasirinkimo? Kas lėmė tokį studijų pasirinkimą?

LSMU gimnazija buvo erdvė, kurioje galėjau pažinti savo talentus, juos išbandyti ir įvertinti, ką noriu veikti baigusi mokyklą. Bendraklasiai, kiti mokiniai, mokytojai ir visa gimnazijos bendruomenė ypatinga, įkvėpanti ir saugi aplinka augančiam žmogui. Gimnazijoje aktyviai įsitraukiau į mokinių tarybos veiklą, su bendraklasiais subūrėme muzikos grupę, taip pat įkūrėme mokinių mokomąją bendrovę. Buvo gausu įvairios popamokinės veiklos, kuri leido išbandyti save įvairiausiose srityse. Taip pažinau tarpdiscipliniškumą ir suvokiau, jog, kad ir ką veikčiau, neatsisakysiu kūrybos. Pasirinkau studijuoti Pramoninio dizaino inžineriją – sritį, kurioje tikslieji mokslai ir kūryba eina koją kojon. Ir šiuo sprendimu labai džiaugiuosi. LSMU gimnazijoje sutikti žmonės.

Esate universiteto Studentų atstovybės prezidentė. Kas atvedė į Studentų atstovybę?

Įstojusi į universitetą maniau, kad visą

laiką skirsiu studijoms. Tačiau greitai supratau, kad noriu prisijungti prie Kauno technologijos universiteto bendruomenės. Taigi tapau studentų atstovybės nare. Pralaidusi penkerius metus organizacijoje galiu drąsiai sakyti, jog be šios veiklos studijų metai nebūtų buvę tokie spalvingi ir unikalūs. Apie šį gyvenimo etapą galėčiau papasakoti labai daug... Noriu paminėti svarbiausią dalyką: pokyčiams ir naujiems sprendimams reikia drąsos, todėl linkiu atsakingai ir ryžtingai priimti sprendimus, nebijoti leistis į nuotykius ir priimti tai, ką kiekviena patirtis duoda.

Interviu parengė
Danielė Tarnauskaitė, II g. C
Ula Trišninaitė, II g. C

ATVIRŲ DURŲ DIENA LSMU

Lapkričio 23–25 dienomis vyko „LSMU Atvirų durų diena 2021“. Renginio organizatoriai būsimiems studentams suteikė galimybę ne tik sužinoti apie studijų programas, bet ir pamatyti universiteto laboratorijas, studentų praktinius darbus, sudalyvauti dėstytojų paskaitose.

Nuotoliniame renginyje dalyvavo ir mūsų gimnazijos II g. B klasės mokinė Nerija Ževžikovaitė. Moksleivė teigiamai atsiliepė apie renginį ir papasakojo, jog universiteto lektorai išsamiai pranešė, ko galima tikėtis pasirinkus konkrečią studijų programą, kokias praktikas atlieka studentai, pasirinkę tam tikras studijų kryptis. Susidomėjusiems šiuo renginiu buvo paaiškinta, kokių mokomųjų dalykų įvertinimo reikia stojant ir koks yra valstybės finansuojamų vietų skaičius. Pasiteiravus, kuri iš girdėtų studijų programų labiausiai įsiminė, Nerija atsakė, kad neišskirtų nė vienos, nes visose paskaitose turinį lektorai atskleidė įdomiai ir detalai. Pašneke vėė rekomendavo apsilankyti kitamet vykstančiame LSMU renginyje, kuris, tikimės, galės vykti gyvai.

Danielė Tarnauskaitė, II g. C, Ula Trišninaitė, II g. C

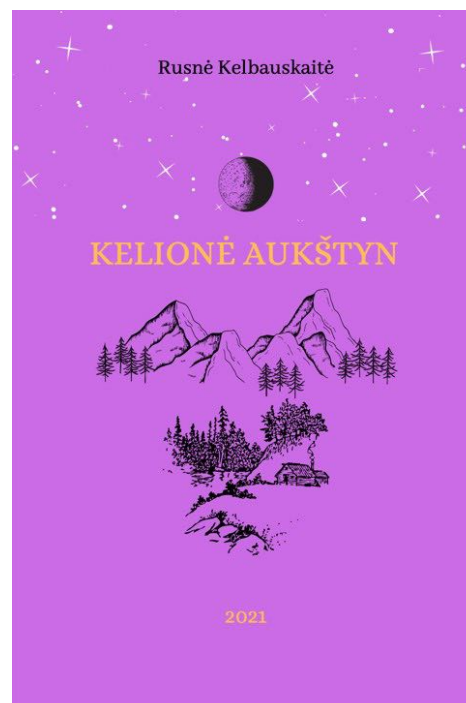
KURIANTI BENDRUOMENĖ

KNYGA „KELIONĖ AUKŠTYN“

Knygos idėja kilo kiek daugiau nei prieš metus, tačiau šią vasarą mano mintys ir išgyvenimai pagaliau nugulė popieriaus puslapiuose. Džiaugiuosi, jog šiandien galiu vadinti save autore. Knyga „KELIONĖ AUKŠTYN“, nors parašyta labai paprastai, turi daug užslėptų reikšmių, kurių nežinant negalima suprasti kūrinio esmės. Pagrindinės knygos veikėjos levos patirtys yra alegorija į mano asmeninį

gyvenimą, mano patirtis ir sutiktus žmones. Žinau, jog ši knyga yra lyg juodraštis ateities kūriniams, lyg mano kūrybos pradžios priminimas bei motyvacija tobulėti. Noriu pasinaudoti proga paraginti visus jaunus žmones ieškoti kūrybos kasdienybėje, nepaskęsti tarp sunkių užduočių ar gyvenimo neteisybų ir leisti sau kurti bei klysti.

Rusnė Kelbauskaitė, IV g. B

IŠTRAUKA:

„Tuo metu levai dingio noras klausinėti išorinių jėgų, kas ji ir kodėl ji čia su šiais nepažįstamais žmonėmis. Ji suprato, kad šie klausimai neturi prasmės. Kita vertus, jos egzistavimas toje visatoje, nesvarbu, jis tikras ar ne, ir yra visa prasmė, kurios ji gali ieškoti. Protas ir siela atsivėrė ir privertė pamatyti anksčiau nematytą pasaulį. leva žinojo, kad sukurdamas ryšį su savo aplinka ji pilnai realizuoja savo būtį. Jos smalsumas dar labiau sustiprėjo, tačiau stiprios emocijos, nesvarbu, ar geros, ar blogos, siuntė signalą, kad ji yra gyva, ji daro pasauliui pokytį savo egzistencija.“

Beatričės Vaitkutės (II g. C) kūryba

O gal svarbiausia,
kad esu.
Iš savo klaidų
ar miestų pelenų.
Bręstu dienom,
keičiuos valandom.
Kaip tekanti upė
lekiu į rytojų.
O kartais, lyg ežero pakrašty,
aš dainą niūniuojau,
Per daug negalvoju,
tiesą volioju,
Naktį svajoju
ir rūgščiai meluoju.

Migla

Tau skiriu vasarą,
nes žiemą per šalta.
Matau tavo veidą
triskart per parą.
Klausiu kas dieną,
kaip tavo siela.
Man galvą suspaudžia,
kai kalbini levą.
Dažnai pagalvoju –
gal tu man duotas,
Auksu sidabruotas
ir mažai kam naudotas.

Dovanočiau tau liepą,
jei būčiau rugsėjis.
Priečiau basa
ir susmigčiau šalia.
Priminčiau rasa,
kad jauna meilė tyra,
O jei nenorėtum,
išeičiau migla.
Visai kaip rugpjūtis,
tik kiek antrarūšis.

Migla

Ina Ogenskienė

PIEVA (IŠTRAUKA):

Kažkur pasaulyje yra Pieva. Labai graži pieva – pilna įvairiausių gėlių ir į Saulę skrendančių drugelių. Kiekvieną rytą toje pievoje išdygsta po naują ramunėlę, pakalnutę, snaputį, varpelį. Ar po kokią kitą gėlytę – puošnesnę ar kuklesnę. Kiekviena nauja gėlytė – tai naujas vaikiukas. Toks dar mažytis, gležnas, kurio labai laukia jo mama.

Šiandien iš drėgnos ir šiltos žemės prasikalė raktažolė. Ji dar silpnutė, vos nulaiko neišsiskleidusią galvutę. Aplink ją – visos pasaulio gėlės – didesnės, mažesnės, tik kraunančios pumpurą ir jau besipuikuojančios vešliais žiedynais.

– Kas aš? Kur aš? – prasimerkė raktažolė.

– Tu Pievoje, – geranoriškai paaiškino šalia auganti ramunė. Pažiūrėk, kiek čia mūsų daug. Mes visi čia augame laukiami ir mylimi. Štai, matai tą dobiliuką? Koks jis didelis! Jis greitai skris į Saulę.

– O, kokia aš laiminga! Aš jaučiu, kaip manęs laukia mano mamytė! O kaip aš ją pamatysiu?

– Tu keliausi į Saulę. Kai ateis laikas, tavo žiedelis virs drugeliu ir tu išskrisi. Pažiūrėk, visa dangaus mėlynė pilna drugelių! Jie jau keliauja.

Raktažolė nusišypsojo ir iškart ūgtelėjo. O šalia jos, visai visai šalia, staiga išdygo nedrąši laukinė našlaitė. Tokia smulikutė, melsvai geltona, drėgna nuo ryto rasos.

Sauliaus Ogensko (IV g. A) mama

Beatričės Vaitkutės (II g. C) kūryba